

समिती दर्पण

जून २०२५

विद्यार्थी साहाय्यक समिती : दूरध्वनी : ०२०-२५५३३६३१, मोबाईल : ९४०४८५५५३०
ईमेल : info@samiti.org, वेबसाईट : www.samiti.org

समितीविषयी...

ग्रामीण भागातील हजारो विद्यार्थ्यांच्या जीवनात परिवर्तन घडविणारी संस्था आणि युवा परिवर्तनाचे केंद्र म्हणून विद्यार्थी साहाय्यक समितीच्या कामाकडे पहावे लागेल. गुणवत्ता आहे, परंतु पैशांअभावी शहरात येऊन उच्च शिक्षण घेता येत नाही, अशा विद्यार्थ्यांसाठी पुण्यात अतिशय माफक दरात राहण्याची आणि जेवणाची सोय उपलब्ध करून द्यावी, या हेतूने डॉ. अच्युतराव आपटे, स्वातंत्र्य सेनानी हरिभाऊ फाटक, सुमित्राताई केरकर आदींनी सन १९५५ मध्ये समितीची स्थापना केली. पाच विद्यार्थ्यांची वेगवेगळ्या घरी वाराने जेवणाची सोय करण्यापासून कामाला सुरुवात झाली. आज समितीची पुण्यात सात आणि नगरमध्ये एक अशी आठ वसतिगृहे आहेत. त्यात १२०० हून अधिक विद्यार्थी - विद्यार्थिनींची निवास-भोजनाची व्यवस्था तर आहेच, शिवाय त्यांच्या व्यक्तिमत्त्व विकासासाठी उपक्रम राबविले जात आहेत. स्वच्छता, समता आणि श्रमप्रतिष्ठा या त्रिसूत्रीवर समितीचे काम चालते.

उमगले वेळेचे आणि सकारात्मक दृष्टिकोनाचे महत्त्व

विद्यार्थ्यांच्या भावना, भविष्यात समितीसाठी काम करण्याची तयारी

अशोक पाथरकर

विद्यार्थी विकास केंद्राचे कार्यक्रम आवडतात, आम्ही त्यात भाग घेतो. त्या कार्यक्रमांमुळे वेळेचे व्यवस्थापन कसे करावे आणि सकारात्मक दृष्टिकोनाचे महत्त्व समजले. अभ्यासिका, ग्रंथालय, योगासने यामुळे व्यक्तिमत्त्व विकास होतो. आयुष्यात स्थिरस्थावर झाल्यावर समितीसाठी कार्यकर्ता म्हणून काम करायला आवडेल, या प्रतिक्रिया आहेत समितीच्या वसतिगृहांत राहणाऱ्या विद्यार्थी- विद्यार्थिनींच्या.

दरवर्षीप्रमाणे यंदाही विद्यार्थ्यांकडून समितीमधील निवास, भोजन, सुरक्षितता, विविध सोयी व उपक्रम याविषयी त्यांची मते व सूचना मागविल्या होत्या. गेल्या वर्षी ४२३ जणांनी प्रतिसाद (फीडबॅक) दिला होता. यावर्षी पुण्यातील मुलींचे नवे वसतिगृह आणि नगरचे मुलींचे वसतिगृह यांची भर पडल्यामुळे फीडबॅक देणाऱ्यांची संख्या ९१७ झाली. यात मुलींची संख्या ५६५ आहे. आलेल्या उत्तरांवरून कोणत्याही वसतिगृहात

विद्यार्थ्यांना विचारले ७२ प्रश्न

दरवर्षी विद्यार्थ्यांचे फीडबॅक घेतले जातात. दोन वर्षांपूर्वीपर्यंत ते छापील स्वरूपातील फॉर्मवर घेतले जात होते. गेल्या वर्षीपासून गुगल फॉर्मवर घेतो आहोत. त्यामुळे प्रतिसाद चांगला आहे. यावर्षी ७२ प्रश्न विचारले. त्यासाठी कविता हेबाळकर, रत्नाकर मते यांनी सहकार्य केले. गुगल फॉर्म तयार करणे, या सर्व माहितीचे एकत्रीकरण हे काम विद्यार्थिनी राजलक्ष्मी मोटे हिने केले. कार्यकर्ते अशोक पाथरकर यांनी याचे विश्लेषण केले.

कोणतीही मोठी समस्या नाही, असे दिसते.

राहण्याची सोय, भोजन, सुरक्षितता, वसतिगृहातील वातावरण व शिस्त या बाबतीत ९३ टक्के विद्यार्थ्यांनी 'उत्तम' असा अभिप्राय दिला आहे. भोजनाच्या बाबतीत ७६ टक्के

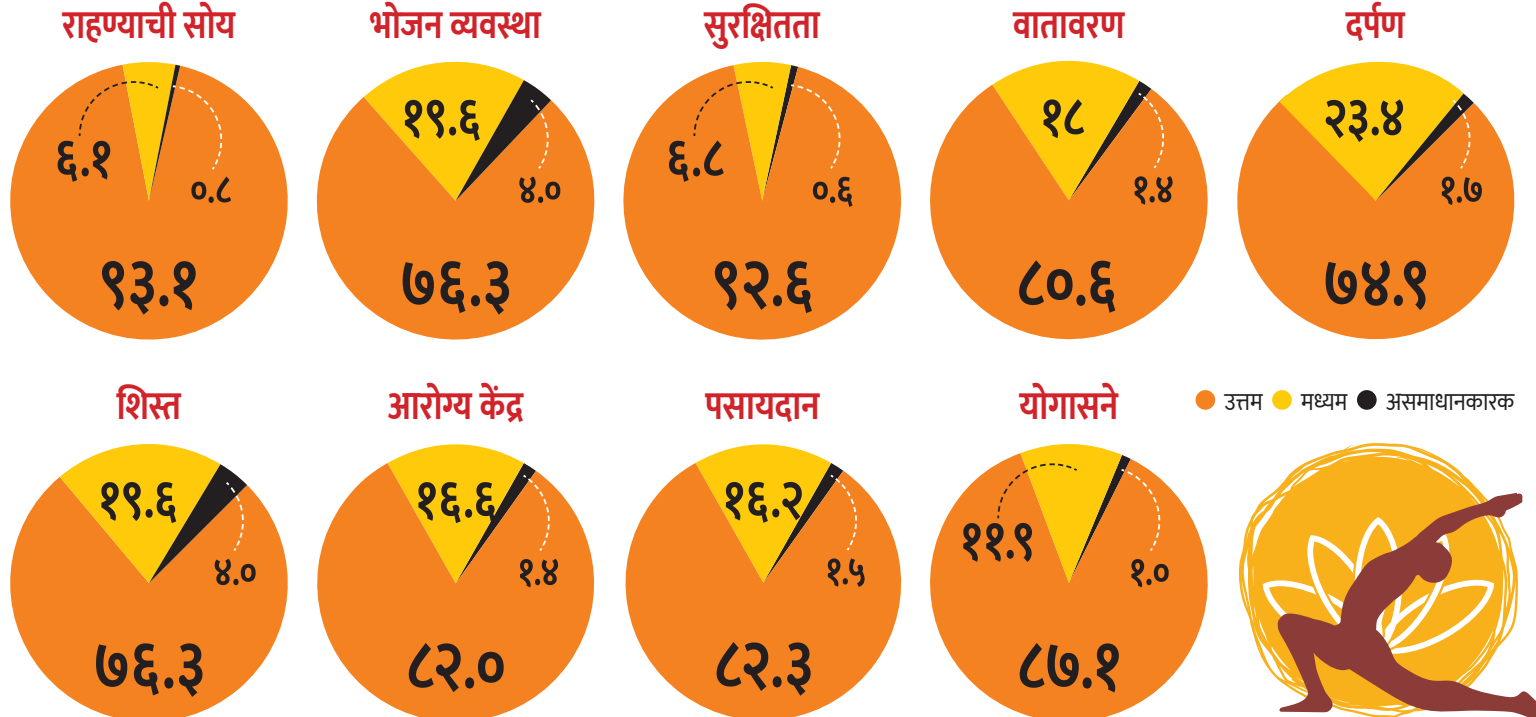
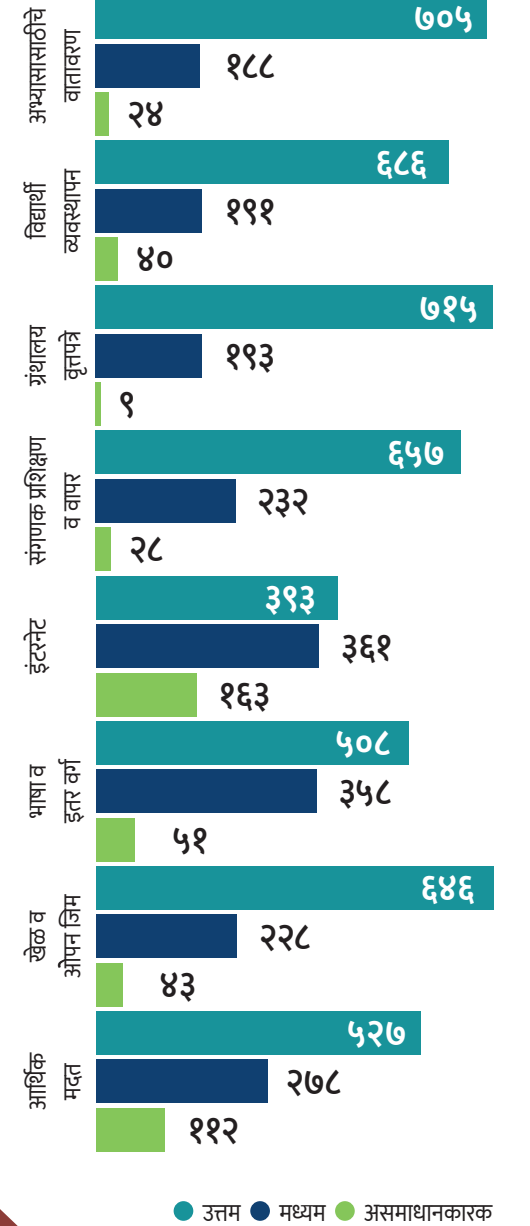
विद्यार्थ्यांनी सुचविलेल्या सुधारणा

१. परीक्षेच्या काळात कार्यक्रम सक्तीचे नसावेत.
२. इंटरनेटचा स्पीड जास्त हवा.
३. लजपत वसतिगृहात ओपन जिमचे साहित्य मोठ्या जागेत ठेवावे.
४. पसायदानाचा वेळ कमी करावा.
५. भोजनामध्ये पालेभाज्या असाव्यात. चपात्यांमध्ये सुधारणा व्हावी
६. इंग्लिश क्लास, इंग्रजी संभाषण वर्ग घ्यावेत

विद्यार्थी समाधानी असून जेवणात काही विशिष्ट भाज्यांचा होणारा जास्त वापर कमी करावा अशा सुधारणा सुचवल्या आहेत.

पान २ वर ▶

शैक्षणिक सुविधा व व्यवस्था

जुन्या विद्यार्थ्यांना एकाच दिवशी प्रवेश

पालकांनीही अनुभवली समितीची कार्यपद्धती, यंत्रणेवरील ताण कमी

या वर्षी जुन्या विद्यार्थ्यांच्या प्रवेश प्रक्रियेत थोडा बदल करण्याची कल्पना कार्यकारी विश्वस्त तुषार रंजनकर यांनी मांडली आणि यशस्वीपणे राबविली. यापूर्वी जुन्या विद्यार्थ्यांचे प्रवेश त्या त्या वसतिगृहाचे पर्यवेक्षक करीत असत आणि ती बराच काळ चालणारी प्रक्रिया होती. यावेळी सर्व विद्यार्थ्यांना एका पालकासह एकाच दिवशी वसतिगृहनिहाय बोलावले होते. या प्रवेश प्रक्रियेला ७९२ पालक व ७९२ विद्यार्थी (एकूण १५८४-प्रमाण- ९३ टक्के) उपस्थित होते.

यावेळी सातही वसतिगृहाच्या पर्यवेक्षकांनी आपल्या कामाचे सादरीकरण केले. समितीची भूमिका आणि उद्देश कार्यकर्त्यांनी समजावून सांगितला. विद्यार्थ्यांना समितीविषयी काय समजले, याची माहिती घेण्याकरता एक छोटी ऑनलाईन टेस्ट घेण्यात आली. त्यातून पालकांनाही समितीची माहिती मिळाली. कार्यकर्त्यांची निस्पृहता, देणगीदारांचा विश्वास, विद्यार्थी विकासासाठीचे उपक्रम ही सर्व माहिती घेताना अवलोकनापासून रात्रीच्या हजेरीपर्यंत किती गोष्टी जबाबदारीने पाहिल्या जातात, हे

पालकांना समजले. उत्तम जेवणासह सर्व परिसर पाहून पालक भारावून गेले. मुलांना दिल्या जाणाऱ्या सुविधांचा प्रत्यक्ष अनुभव त्यांना घेता आला.

या उपक्रमामुळे विद्यार्थ्यांनाही नव्याने बऱ्याच गोष्टी समजल्या. आपण चुकीचे वागलो तर प्रवेश रद्द होऊ शकतो, पालकांपर्यंत माहिती जाऊ शकते, याची जाणीव त्यांना झाली. आपण अधिक चांगल्या पद्धतीने समितीच्या सर्व सुविधांचा लाभ घेतला पाहिजे व आपले कर्तव्य बजावले पाहिजे, ही जाणीव त्यांच्यामध्ये रुजली. योगासने, दररोज अर्धा तास काम, कमवा व शिका, पाल्य- पालक भेट, विद्यार्थी विकास केंद्राचे कार्यक्रम, दिवाळी निधी या सर्व उपक्रमांचे महत्त्व विद्यार्थी व पालकांना अधिक चांगल्या पद्धतीने पटल्याने यापुढे गुणवत्ता सुधार सर्व अर्थाने होईल. एका दिवसात बरेच प्रवेश झाल्यामुळे या प्रक्रियेवरचा ताण कमी झाला. डिफॉल्टर विद्यार्थ्यांच्या कार्यकर्त्यांनी स्वतंत्र मुलाखती घेतल्या. त्यांना अटीवर प्रवेश दिला व काहींचा प्रवेश नाकारला.

समिती कार्याच्या प्रसाराची पालकांची ग्वाही

प्रत्यक्ष अनुभवामुळे पालकांचा समितीविषयीचा दृष्टिकोन बदलला. अनेक पालकांनी ग्रामीण भागात समितीचा प्रसार वाढवू, आमच्या परीने देणगी देताना आणखी काही देणगी मिळविण्याचा प्रयत्न करू, असे सांगितले. मुलांनी समितीबद्दल तक्रार केली तर त्याची खातरजमा करू तसेच वारंवार सुटीसाठी गावाकडे बोलाविणार नाही, असेही सांगितले. समितीत मुले सुरक्षित आहेत, त्यांची प्रगती होत आहे, अशी भावना पालकांनी व्यक्त केली.

समितीच्या मदतीमुळे कृषिपुत्राची आकाशाला गवसणी

तयाचा वेळू...

इंदापूर तालुक्यातील निमगाव केतकीजवळच्या छोट्या खेड्यात बालपण गेलेले समितीचे माजी विद्यार्थी स्वानंद गुधाटे आज एका ड्रोन टेक्नॉलॉजी कंपनीत जनरल मॅनेजर म्हणून कार्यरत आहेत. अल्पभूधारक शेतकरी कुटुंबात जन्मलेले स्वानंद यांचा हा प्रवास नव्या पिढीसाठी प्रेरणादायी आहे. समितीमधील वास्तव्यात झालेले संस्कार, समितीच्या माध्यमातून शिक्षणासाठी झालेली मदत यामुळे यशाला गवसणी घालता आल्याचे स्वानंद अभिमानाने सांगतात.

स्वानंद यांचे वडील शेतकरी, पण शेतीच्या बेभरवशीपणामुळे ते गावोगावच्या आठवडे बाजारात फळविक्रीसुद्धा करायचे. मोठा भाऊ आणि स्वानंद यांच्या मदतीने आई शेती बघायची. शिक्षणाशिवाय पर्याय नाही, हे आईने दोन्ही मुलांच्या मनावर बिंबवले. त्या स्वतः कला शाखेच्या पदवीधर, पण त्या शिक्षणाचा उपयोग करू शकल्या नव्हत्या. वडिलांनी मुलांना खात्री दिली होती, 'मी शहरातील शिक्षणासाठी पैसे पुरवू शकणार नाही, पण तुम्हाला शिक्षण पूर्ण होईपर्यंत कामाला लावणार नाही.'

स्वानंद यांचे पहिली ते चौथी शिक्षण गावातील शाळेत झाले. दहावीपर्यंत ते निमगाव केतकी येथील शाळेत शिकले. गावातून सकाळी एक बस निमगावला जायची, ती संध्याकाळी

स्वानंद गुधाटे

परत यायची. त्यामुळे शाळेची वेळ कोणतीही असो, बसची वेळ सांभाळायला लागायची. अन्यथा मिळेल ते वाहन आणि पायपीट ठरलेली! त्याचबरोबर शेतीतील पडतील ती कामे करणे, गुरांना चरायला सोडणे, दूध काढणे अशी कामेही करायला लागायची.

स्वानंद सांगतात, दहावीपर्यंत मी खूप अभ्यास केला नाही. कारण वर्गात सगळ्यात जास्त मार्क्स मलाच मिळायचे. त्यामुळे अजून अभ्यास केला पाहिजे. जास्त मार्क मिळाले पाहिजेत, असे कधी लक्षातच आले नाही. ते लक्षात आले अकरावी- बारावीसाठी फलटणला प्रवेश घेतला तेव्हा.

आपल्या मार्कावर आपल्याला कोठेच प्रवेश मिळणार नाही, हे लक्षात आल्यावर स्वानंद झटून अभ्यासाला लागले. सगळ्यात मोठी अडचण होती इंग्रजीची आणि अर्थातच पैशाची. पण त्यांची स्वतःची आणि आईवडिलांची जिद्द त्यांना यश दाखवू लागली. योग्य मार्गदर्शनाअभावी ग्रामीण मुलांचे कसे नुकसान होते, ह्याचा धडाच त्यांना मिळाला. फलटणला त्यांच्या कॉलेजमध्ये गणित विषय नव्हता आणि प्रवेश घेताना गणित नसेल तर इंजिनीअरिंगचा

रस्ता बंद होतो, हे लक्षात आले नव्हते. त्यामुळे दुसरा पर्याय म्हणून त्यांनी कृषी विषयात बी.एस्सी. करायचे ठरविले. मनापासून प्रयत्न करून पुण्याला ॲडमिशन मिळविले.

पुण्यात राहण्याचा प्रश्न होता. बऱ्याच वसतिगृहांमध्ये चौकशी करूनही काही सोय होईना. त्यांना कोठून तरी समितीची माहिती मिळाली. त्या काळात समितीमध्ये कृषी महाविद्यालयातील विद्यार्थ्यांना घेत नसत. समितीमध्ये सात- आठ चकरा मारल्यावर एकदा त्यांना कर्मधर्म संयोगाने निर्मलाताई पुरंदरे भेटल्या आणि पूर्ण चौकशीअंती त्यांनी स्वानंद यांची प्रवेशासाठी शिफारस केली.

स्वानंद यांना नंतरची चारही वर्षे समितीशी संलग्न असलेल्या Foundation for Excellence या संस्थेमार्फत शिष्यवृत्ती मिळाली. ट्युशन फी आणि वहापुस्तकांच्या खर्चाची त्यातून सोय झाली. समितीच्या 'कमवा- शिका' योजनेतून इतर खर्चाची व्यवस्था झाली. त्यावेळी जी सगळी मदत मिळाली, त्यातूनच आज इथवर पोहोचता आले, याविषयी स्वानंद यांच्या मनात अत्यंत कृतज्ञता आहे.

स्वानंद यांनी पुण्याच्या कृषी महाविद्यालयातून बी.एस्सी. पदवी घेतली. त्यानंतर सिंबायोसिस महाविद्यालयामधून ॲग्रीकल्चरल मॅनेजमेंट या विषयात एम.बी.ए. केले. स्वानंद यांनी सुरुवातीला महिंद्रा कंपनीच्या ट्रॅक्टर विभागात नोकरी केली. तेथे द्राक्षपिकाचा अभ्यास करून एक स्मार्ट ट्रॅक्टर तयार केला. कृत्रिम बुद्धिमतेचा (Artificial intelligence) वापर करून द्राक्षावरील

किडींचा मुळातून नायनाट करता येईल, अशा प्रकारचा हा ट्रॅक्टर होता. हे तंत्रही खर्चिक आहे. पण हे सगळे लवकरच शेतकऱ्यांच्या आवाक्यात येईल, असा विश्वास स्वानंद यांना आहे. शेतकऱ्यांना चांगले दिवस दिसले पाहिजेत, अशी त्यांची इच्छा आहे, कारण त्यांचे कष्ट त्यांनी लहानपणापासून पाहिले आहेत.

स्वानंद सध्या एका ड्रोन कंपनीत जनरल मॅनेजर पदावर काम करीत आहेत. ड्रोनद्वारे शेतीचा आणि शेतजमिनीचा अभ्यास करणे आणि त्यातून पिकांचे नुकसान टाळणे आणि उत्पादनवाढीसाठी प्रयत्न करणे, हे स्वानंद यांचे मुख्य काम. या तंत्रज्ञानामुळे शेतकऱ्यांचे कष्टही कमी होतात. मात्र आज तरी हे फायदे शेतकऱ्यांपर्यंत पोहोचण्यासाठी आपल्याकडे खूप अडथळे आहेत, असे स्वानंद यांनी सांगितले. याचे कारण आपल्याकडील हवामान, छोट्या शेतजमिनी. शिवाय हे तंत्रज्ञान खर्चिकही आहे.

या सगळ्या प्रवासात, सगळ्यांशी चांगले वागले की मदतीला कोणी न कोणी उभे राहते, हा विश्वास त्यांना मिळाला. रूमेट्स अभ्यासासाठी मदत करतात, ओळखीची माणसे अडीअडचणीला पैशांची मदत करतात, शिक्षक रस्ता दाखवतात. या सगळ्या गोष्टींमुळे स्वानंद यांचा दृष्टिकोन कायम सकारात्मक राहिला.

उच्च विद्याविभूषित पत्नी आर्या आणि गोड मुलगी मनस्वी यांच्यासह त्यांचे आयुष्य सुरळीत आणि सुखाचे चालू आहे.

(शब्दांकन- माधवी कुलकर्णी)

‘रोटरी’तर्फे तुषार रंजनकर यांना व्होकेशनल एक्सलन्स ॲवॉर्ड

रोटरी क्लब ऑफ तळेगाव दाभाडेतर्फे विद्यार्थी साहाय्यक समितीचे कार्यकारी विश्वस्त तुषार रंजनकर यांना पहिला व्होकेशनल एक्सलन्स ॲवॉर्ड प्रदान करण्यात आला.

याप्रसंगी सौ. मीनल रंजनकर, 'रोटरी'चे नियोजित प्रांतपाल संतोष मराठे, रोटरी क्लब ऑफ तळेगाव दाभाडेचे अध्यक्ष कमलेश कार्ले, माजी अध्यक्ष दीपक शहा, व्होकेशनल डायरेक्टर संजय अडसूळ, प्रमोद दराडे, समितीचे विश्वस्त, कार्यकर्ते, मुख्य विकास अधिकारी चंद्रकांत कुलकर्णी, मुख्य कार्यपालन अधिकारी दुर्गेश पवार, रोटरी क्लबचे सदस्य उपस्थित होते.

“रोटरी क्लबतर्फे मिळालेला हा पुरस्कार भारावणारा आहे. समिती, अल्फाबाईट संस्थेमार्फत होत असलेल्या कार्याची ही पोचपावती आहे. समितीच्या कार्याला, सहकाऱ्यांना व समितीशी

संबंधित कार्यकर्त्यांना हा पुरस्कार समर्पित करतो,” अशी भावना श्री. रंजनकर यांनी व्यक्त केली.

संतोष मराठे म्हणाले, “रोटरी क्लब गेल्या १०० वर्षांपासून सामाजिक बांधिलकीच्या भावनेतून काम करीत आहे. समाजासाठी झटणाऱ्या आदर्श व्यक्तींचा सन्मान करून इतरांना प्रेरणा देण्याच्या उद्देशाने 'रोटरी'च्या वतीने दिले जाणारे पुरस्कार महत्त्वपूर्ण ठरतात.”

कमलेश कार्ले म्हणाले, “विद्यार्थी साहाय्यक समितीच्या कार्यात तुषार रंजनकर यांनी गेल्या तीस वर्षांपासून स्वतःला वाहून घेतले आहे. शिक्षण, सामाजिक कार्यात त्यांचे उल्लेखनीय योगदान आहे.”

प्रमोद दराडे यांनी आभार मानले.

अमली पदार्थ विरोधी दिनी पोलीस अधिकाऱ्यांशी संवाद

अमली पदार्थ विरोधी दिनानिमित्त समितीतील विद्यार्थ्यांशी पुणे पोलीस दलातील चतुःश्रृंगी पोलीस स्टेशनचे वरिष्ठ पोलीस निरीक्षक उल्हास कदम यांनी संवाद साधला. लजपत संकुलातील पुसाळकर सभागृहात झालेल्या कार्यक्रमाला ४० विद्यार्थी, तसेच चतुःश्रृंगी पोलीसांचे संपूर्ण पथक उपस्थित होते.

श्री. कदम, तसेच पोलीस निरीक्षक धामणे, हेड कॉन्स्टेबल

सौ. पुरी यांनी अमली पदार्थ सेवनामुळे होणाऱ्या दुष्परिणामांची माहिती दिली. समितीचे वैद्यकीय अधिकारी अभय व्यवहारे यांनी निरोगी आरोग्यासाठी समितीत घेतली जाणारी काळजी व त्यापासून विद्यार्थ्यांना लागणाऱ्या चांगल्या सवयी उदाहरणासह सांगितल्या. सूत्रसंचालन चैताली यादव हिने केले. ओंकार शिंदे याने आभार मानले.

परदेशातील पालकांकडून मिळणारे मार्गदर्शन मोलाचे

समितीच्या पाल्य- पालक योजनेत परदेशातील पालक मिळालेल्या विद्यार्थ्यांच्या प्रतिक्रिया...

मी इंजिनीअरिंगच्या तिसऱ्या वर्षाला शिकत आहे. पाल्य पालक योजनेत यूकेमध्ये राहणाऱ्या नीना कमल मला पालक म्हणून मिळाल्या आहेत. नीनामॅडम यांचे बालपण सातात्यात गेले आहे. त्यामुळे त्यांच्याशी संवाद साधणे सोपे झाले. पहिल्या मिटिंगमध्ये त्यांनी माझी शैक्षणिक आणि कौटुंबिक माहिती जाणून घेतली. त्यांनी मला करिअरबद्दल मार्गदर्शन केले. भारतात आलेल्या असताना त्या वेळात वेळ काढून समितीत भेटायला आल्या. त्यांनी मला आर्थिक मदत तर केलीच, पण त्यापेक्षा मोलाचे मार्गदर्शन केले. त्याबद्दल मी त्यांची आणि समितीचीही आभारी आहे.

- आर्या उदय बर्गे, डॉ. आपटे वसतिगृह

मी इलेक्ट्रिकल इंजिनीअरिंगच्या शेवटच्या वर्षाला शिकत आहे. अमेरिकेतील राजीव कुलकर्णी मला पालक म्हणून लाभले आहेत. परदेशात राहणारी व्यक्ती माझ्यासारख्या मुलाशी बोलतील की नाही, अशी शंका होती. पण त्यांच्याशी बोलल्यानंतर मला माझे पालक भेटल्याचाच आनंद झाला. आता आमच्यात गुरू- शिष्याचे नाते तयार झाले आहे. ते मी आयुष्यभर जपेन. त्यांनी अतिशय आपुलकीने केलेले मार्गदर्शन मला करिअरच्या वाटचालीत उपयोगी पडणार आहे. माझ्या कुटुंबात पदवीधर होणारा मी पहिलाच मुलगा आहे. त्यामुळे राजीवसरांकडून मिळणारे मार्गदर्शन, सल्ला माझ्यासाठी अमूल्य आहे.

- प्रद्युम्न मनोज कोल्हे, पी.डी. कारखानीस वसतिगृह

उमगले वेळेचे आणि सकारात्मक दृष्टिकोनाचे महत्त्व

► पान १ वरून

इंटरनेटबाबत विद्यार्थ्यांनी मध्यम शेरा नोंदवला आहे. आर्थिक मदतीच्या बाबतीत असमाधान व्यक्त करणाऱ्यांचे प्रमाण १२ टक्के आहे. चार तास कामात बदल करावा, काम देताना भेदभाव करू नये, कामावर देखरेख असावी, असे अनेकांचे म्हणणे आहे. पाल्य- पालक योजना उपयुक्त आहे, असे प्रत्येकाने नमूद केले आहे. पालक चांगली वागणूक देतात, मार्गदर्शन करतात, असेही अनेकांनी म्हटले आहे.

विद्यार्थी विकास केंद्राच्या कार्यक्रमांबाबत सगळ्यांच्याच सकारात्मक प्रतिक्रिया आहेत. कमका- शिका योजनेमुळे आर्थिक मिळकतीव्यतिरिक्त स्वतःचा विकास, स्वातंत्र्य, पैशाचे मूल्य, संभाषण कौशल्य आदी गोष्टींचे महत्त्व समजते, असे मत व्यक्त केले आहे.

पर्यवेक्षकांबद्दल एकाही विद्यार्थ्याची तक्रार किंवा नाराजी नाही.

उलट ते मदत करतात. तब्येत ठीक नसल्यास काळजी घेतात, त्यांचा आधार वाटतो असे अनेकांनी त्यांची नावे घेऊन नमूद केले आहे. भोजनामध्ये पालेभाज्या असाव्यात. चपात्यांमध्ये सुधारणा व्हावी, शनिवारी, रविवारी वेगळे जेवण असावे, सकाळी नाश्ता द्यावा, अशा सूचना केल्या आहेत.

विद्यार्थी व्यवस्थापनात दुजाभाव नसावा, पदाचा गैरवापर करू नये, सर्वांशी नीट वागावे तसेच विद्यार्थ्यांना योग्य प्रशिक्षण देऊनच हे पद द्यावे, असे नमूद केले आहे.

इंग्लिश क्लास, इंग्रजी संभाषण वर्ग, कराटे प्रशिक्षण, स्पर्धा परीक्षांसाठी मार्गदर्शन, वर्षातून एकदा मॅरॅथॉन घ्यावी, अशा सूचना केलेल्या आहेत. समितीत होणाऱ्या कार्यक्रमांच्या संख्येबाबत सकारात्मक आणि नकारात्मक अशा दोन्ही स्वरूपाच्या प्रतिक्रिया आहेत. प्रवेश प्रक्रिये बदल करावा का, यावर ६० टक्के विद्यार्थ्यांनी नाही तर ४० टक्के विद्यार्थ्यांनी होय असे उत्तर दिले आहे.

योगासने हा समितीतील विद्यार्थ्यांसाठी रोजच्या दिनचर्येचा भाग. निरोगी आरोग्य आणि स्वयंशिस्र यासाठी समितीत दररोज सकाळी योगासने करणे सक्तीचे आहे. २१ जून रोजी सर्व वसतिगृहातील विद्यार्थ्यांनी योगासनांची प्रात्यक्षिके करत आंतरराष्ट्रीय योगादिन साजरा केला.